

[Knuud Jespersen.]

hørt, at der var kriser overalt, og at vi ikke uden videre kunne klare skibsbygningsproblemerne. Jeg lyttede med megen undren til den socialdemokratiske ordfører, der havde taget et kursus i, at nu skulle man ikke lænere anvende muskler, men hjerne. Jeg tror da nok, man skal anvende hjernen og begynde at tænke i nye baner og ikke bare appellere til skibsrederne, men bruge de styringsorganer, som lovgivningen sidder inde med, og som regeringen har magt til at anvende, uanset hvilket flertal der er i folketinget.

Endvidere må jeg sige, at regeringens svenske kolleger så sent som i dag har givet udtryk for, at de ikke vil se på, at værfter bliver nedlagt. Den svenske industriminister har erklæret, at man var villig til at forskudsfinansiere alle skibe, så snart kølen var lagt, uanset at skibene endnu ikke var solgt. Det gjorde de ud fra beskæftigelsesfremmende interesser. Denne industriminister tilføjede endvidere, at hvis Götaværkerne, det store skibsværft, ikke kunne holdes i gang af private aktionærer, så skulle det ikke slagtes, men så måtte staten gribe ind i forhandlingerne med det formål at overtage det. Og så er det jo nogle tamme bemærkninger, at den socialdemokratiske ordfører beder om nåde hos aktionærerne ved skibsværfterne og appellerer til rederne, om de dog ikke godt vil købe i Danmark.

Det er også med nogen forbavelse, jeg har overværet en diskussion indtil nu, hvor ingen er kommet ind på, at en af skibsværftsdirektørerne i aftes sagde, at da de såkaldte statslande sejlede til en lavere pris, kunne man komme i den situation, at danske havnearbejdere ville boykotte sådanne skibe. Det var vist første gang, den samme direktør var tilhænger af, at man kunne gå i strejke, og dér ser man jo, hvor forskelligt man kigger på tingene, alt ud fra den klasse-mæssige interesse, man har.

Så har jeg hørt meget om lønstigninger og omkostninger både fra fremskridtspartiet, fra venstre og også fra det radikale venstre, og man har forklaret, at det allerbedste ville være, hvis man have nogle afskrivningsregler, der var dobbelt så gode som dem, man har nu, og nogle lønninger, der helst skulle ligge en 20-30 pct. under det, der udbetales i øjeblikket.

Jeg ved ikke, om det er parlamentarisk korrekt at sige, at her er der tale om en samling sludder, for selv om man lod danske skibsværftsarbejdere bygge skibene uden at få en krone, så kunne man ikke konkurrere, da landets økonomiske politik er af en sådan art, at vi har renteinflation og samtidig køber råvarerne til en pris af et sådant omfang, at det gør det helt umuligt. Det er helt andre steder, man skal sætte ind, men naturligvis ikke på områder som de af hr. Ninn-Hansen nævnte, hvor man får både et nyt forsvarsforlig og mere oprustning og flere krigsskibe sat i produktion, og dette på toppen af, at man helst ingenting skal have i løn.

Jeg tror, man skal interessere sig for at anvende hjernen og ikke bare muskellkraften, anvende sine ideer og sine principper, hvis man har nogen tilbage, og ikke bare tælle op, hvordan det ser ud her i folketinget. Hvis man ville gøre det, har man også muligheder for at slå ind på ganske nye veje, både gennem statsstøtte og gennem handel af en helt ny karakter. Hvis denne debat munder ud i noget konkret og ikke bare i noget om, at nu skal arbejderne være rolige, nu må de ikke have lov til at strejke, nu skal de ikke have noget i løn, nu skal vi have stabilitet, hvis man sørger for, at basis for den økonomiske udvikling er til stede, da er vi parat til at være med til statsstøtte, men statsstøtte under kontrol både af det offentlige og af de ansatte på virksomhederne.

Hvis ikke det sker, vil man jo bare stå afmægtig og sige: ja men alle andre lande har vanskeligheder, så må vi også have det, og så vil det høje ting komme i den situation, at konklusionen af det hele bliver, at hver 5. skibsværftsarbejder skal gøres arbejdsløs. Det er vores opgave at sikre beskæftigelsen og forhindre, at der bliver flere arbejdsløse; tværtimod må vi skaffe mere arbejde i jernindustrien, i byggeindustrien, inden for hele eksportområdet, men det kan kun gøres, hvis vi lægger en fornuftig økonomisk-politisk linje.

Wilhelm (VS):

Den værftskrise, der er, er jo, som det også har været sagt, international, og den er ikke bare midlertidig. Det er klart, at beskæftigelsessituationen på skibsværfterne er